

## [Hartel.]

lighed være tilbøjelige til i en saadan Situation at have krævet Forretningsordenens Frister overholdt og have stillet særligt Forslag derom. Men under Hensyn til de finansielle Betænkeligheder, der altid kan være ved en eventuel Udskydelse af Behandlingen, har vi frafaldet dette. Men der ligger i mine Udtalelser dette, at hvis man fremtidig ønsker vor Tilslutning i saadanne Spørgsmaal, vil vi sætte Pris paa at blive behandlet paa samme Maade som de andre Partier. Ingen kan paastaa, at det har manglet paa Interesse fra vor Side for lignende Spørgsmaal fremsat i dette høje Ting. Der er ingen, der hyppigere end jeg har henvist til det ønskelige i en Konvertering, ogsaa af vore udenlandske Laan, og jeg har endog for halvandet Aar siden for Dollarlaanenes Vedkommende stillet Forslag derom, idet jeg fandt det daværende Tidspunkt velegnet. Jeg skal ikke paa nogen Maade bestride det sagligt forsvarlige i den Transaktion, der her foreslaas, men det maa være klart for enhver, at naar man skal tage endelig Stilling og eventuelt ved sin Afstemning give til Kende, at man staaer bag ved et Forslag og dets Gennemførelse, saa maa man dog have nogen Mulighed for ogsaa at sætte sig ind i det, i det mindste den samme Mulighed, som levnes andre.

Rent principielt er vi ikke begejstrede for Bemyndigelseslove — vi har jo visse Bemyndigelseslove og deres Brug eller Misbrug i Erindring —, men jeg kan ikke se, at den Bemyndigelse, der her kræves, skulde kunne medføre nogen af de Konsekvenser, som jeg tænker paa f. Eks. ved Bemyndigelsen i Valutalovgivningen. Under disse Forhold maa vor endelige Stilling da blive den, at man ikke har nogen Interesse i, at vi giver Tilslutning her i Salen til et Forslag som det foreliggende, og som en Protest mod den Fremgangsmaade, der er blevet valgt, meddeler jeg her, at vi maa afholde os fra at stemme for Forslaget.

**Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):** Jeg takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der drog en Sammenligning mellem den Fremgangsmaade, der her er valgt, og den Fremgangsmaade, der ellers anvendes over for Statslaan, medens Rigsdagen er inde, skal jeg sige, at man maa jo erindre ved denne Sammenligning, at det, det drejer sig om her, er ikke Statslaan. Var det et Statslaan i formel Forstand, vilde jo i og for sig Finansministeren have den fornødne

Bemyndigelse i Henhold til Loven af 1936. Det er ikke et Statslaan, idet Statsboligfonden er en selvstændig, om end offentlig Institution. Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem, der drog en Sammenligning med den Lov, der blev givet 7. April 1936, Bemyndigelsen til Finansministeren, at det ærede Medlem jo for saa vidt glemte, at denne Bemyndigelse er ikke blot givet for det Tidsrum, hvori Rigsdagen ikke er inde, men den er givet permanent og er gældende i dette Øjeblik, skønt Rigsdagen er inde, og skønt det her drejer sig om egentligt Statslaan. Men jeg har i øvrigt ikke noget imod heller her i Tinget i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser at sige, at denne Lov her, denne Lovens Bemyndigelse ønsker Regeringen gerne som Grundlag for eventuelle Forhandlinger om Konvertering. Deri synes jeg i og for sig maatte være tilstrækkelig Begrundelse for det ærede Medlem for Lovforslagets Fremsættelse.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at jeg personlig for saa vidt heller ikke er nogen særlig Ynder af den Bestemmelse, som har staaet i adskillige Love af denne Karakter, at de senest valgte Finansudvalg, hvis Rigsdagen ikke er inde, skal give Tilslutning. Men det ligger jo i, at Forfatningen ikke instituerer Finansudvalget som en permanent Institution, og det er indlysende — deri er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller selvfølgelig ogsaa enig med mig —, at der ikke i denne Form er noget som helst forfatningsstridigt. Det er ikke Finansudvalgene som saadanne, som Finansudvalg, hvis Godkendelse vi skal indhente, men det er den Kreds af Personer, som udgjorde den forrige Rigsdagssamlings Finansudvalg, der skal give sin Tilslutning, og det er i enhver Henseende forfatningsmæssigt formelt i Orden. Jeg skal selvfølgelig gerne forhandle om hele dette Spørgsmaal i Finansudvalget, men jeg maa maaske dog blot sige af Hensyn til Sagens Realitet, at jeg forstaaer i og for sig ikke, at den Form, det ærede Medlem anførte her, var mere at foretrække; for i den Tid, Rigsdagen er inde, kan det i og for sig være lige meget, om det staaer i Forslaget eller ikke, for da er det jo selve Finansudvalgene, jeg skal forhandle med, og i den Tid, hvor Rigsdagen ikke er inde, erkender det ærede Medlem, at jeg, hvis denne Konvertering ikke finder Sted, inden Rigsdagen bliver hjemsendt, maa søge en Bemyndigelse af denne eller anden tilsvarende Art. Jeg maa ogsaa have Lov at anføre, at den Formulering, der her er an-